

Chương 23

Lữ nhìn bảng chiết tính tiền chi thu của các cơ sở đầu tư của VietCal Investment, L.P. và chàng mỉm cười hài lòng. Partnership giữa chàng, Uyên và Triệu Tôn càng ngày càng phát triển mạnh, vụ nào đầu tư cũng thành công vượt mức. Chưa đầy một năm giá trị của khu shopping Bolsa đã tăng lên hơn gấp đôi. Chàng đã dùng tiền equity trị giá của khu shopping để đi vay nhà băng đầu tư vào khu apartment 120 căn tại Garden Grove. Lần này nhà băng cho chàng vay ngay không gặp khó khăn nào cả. Chàng không cần phải nhờ Miriam dùng tài sản của nàng để làm collateral như lần trước và chàng cảm thấy chút hãnh diện ngấm khi nói cho Miriam biết về công cuộc làm ăn mới của mình. Miriam chỉ nhìn chàng và nói, giọng nhẹ:

- Anh thành người giàu có rồi anh Lữ!

Lữ nhìn lại nàng. Một chút lạnh lẽo, hơi chua chát trong câu nói của nàng chẳng? Lữ không biết rõ, nhưng chàng không quan tâm đến nhiều lắm. Thành công làm chàng như say men và Miriam có bằng lòng hay không, điều đó có chi quan hệ. Lữ nói:

- Anh chưa giàu bằng em mà!

Miriam nhìn sững Lữ một hồi lâu. Tại sao anh phải dùng em để làm mức cạnh tranh? Giàu có nhiều hơn nữa có ích lợi chi không? Và

còn đời sống vợ chồng mình? Anh có biết là chúng ta đã xa nhau rồi hay không? Những câu nói nàng muốn gào thét cho Lữ nghe. Nhưng nàng biết vô ích. Và Miriam chỉ mỉm cười đi vào nhà trong. Lữ nhìn theo nàng nhưng chàng bỏ qua ngay không chú ý đến nữa. Chàng còn nhiều việc khác phải bận tâm hơn. Và kiếm tiền, thật nhiều tiền đã trở thành nỗi ám ảnh không rời cho Lữ. Tại sao chàng phải mất thời giờ băn khoăn về sự bất mãn vô lối của vợ chàng.

Lữ nghiệm thấy một điều. Làm giàu trong xã hội này, cần phải có đà. Điều khó khăn nhất là kiếm được trăm ngàn đầu tiên. Sau đó mọi sự trở thành dễ dàng hơn nhiều để có thể trở thành một người khá giả, sung túc. Dĩ nhiên giàu lớn cần con số cao hơn. Và Lữ nghĩ rằng mức khó khăn nhất để giàu lớn là một triệu đầu tiên. Chàng đã đặt cho mình một thời điểm để đạt được mức này. Là một năm sau ngày ký giấy tờ mua khu shopping Bolsa. Và Uyên đã giúp chàng nhiều trong công việc làm ăn của chàng. Nghề địa ốc tại California chưa bao giờ vượng như khoảng thời gian này và làm giàu nhanh chóng không gì bằng có tiền để đầu tư đúng lúc, đúng chỗ vào bất động sản thương mại. Chỉ vài tháng sau khi khu shopping Bolsa chạy đều và giá trị equity đã tăng lên nhiều, Uyên nói với Lữ:

- Em biết khu apartment complex này mới để bán. Khu đẹp, lịch sự, Mỹ trắng thuê gần hết. Chỉ tội hơi lớn, 120 căn. Họ đòi 10 triệu nhưng em nghĩ 9 triệu rưỡi có thể mua được.

Lữ nói:

- Em xem kỹ chưa? Anh không thích đầu tư vào khu apartment lắm nhưng nếu giá hời, khu tốt anh sẽ đi với Sơn để nghiên cứu.

Chàng giao cho Sơn xem xét về địa điểm, thành phần người hiện đang thuê, bao nhiêu người là nhân công của các hãng xưởng chung quanh, thành phần màu da. Chàng nói với Sơn không bỏ qua một chi tiết nào dù nhỏ nhất đến đâu để định giá trị và mức độ kiếm lời được nếu chàng quyết định đầu tư vào mua khu này. Sơn bỏ ra một tuần lễ để nghiên cứu. Chàng làm một bản tường trình đầy đủ từng chi tiết cho partnership. Giao cho Lữ, chàng chỉ nói gọn:

- Tôi thấy khu này tốt, mua được. Cậu định finance như thế nào?

Lữ trả lời:

- Tôi lo được. Equity của khu Bolsa mình cũng đủ để đi vay nhà băng. Có thể lại phải bắt thẳng Triệu Tôn bỏ ra tiền down một ít nữa. Sơn này! Cậu xem bọn Tàu Hồng Kông sau lưng Triệu Tôn là bọn nào. Sau này không chừng mình sẽ đi thẳng với chúng nó để làm ăn, không phải qua thẳng qui này nữa!

Lữ sau cùng mua xong khu apartment với giá 9 triệu

Chương 23

sáu trăm ngàn. Với giá nhà cửa tăng vùn vụt tại Orange County, Uyên cam đoan với chàng một năm sau họ có thể bán lại với giá 12 triệu như chơi. Lữ cười:

- Em làm như để ăn lắm! Anh cũng hy vọng được như em nói. Nhưng mình cũng phải cẩn thận. Anh thấy giá nhà cửa ở đây không thể tăng mãi được. Quả bóng căng lắm cũng có lúc bể. Mình sẽ đi ra trước đó. Anh không đợi đến mức như em nói đâu. Lờì được một triệu mình sẽ bán ngay!

Uyên cười:

- Anh chỉ sợ hãi! Em thấy giá nhà tăng còn lâu. Bao nhiêu bọn Tàu Hồng Kông, Đài Loan chạy tiền sang bên này mua nhà cửa, đất đai. Dân khắp nơi đổ về Cali ùn ùn như vậy nhà chỉ có tăng chứ không giảm được đâu!

Lữ trầm ngâm:

- Em không thể lạc quan quá như vậy được. Cái gì cũng có giới hạn của nó. Anh theo dõi về chuyện các công ty xây cất nhà ở đây kỹ lắm. Khi nào em thấy nhà cũ mà giá tăng cao hơn cả một căn tương đương mới xây xong là em phải cẩn thận. Anh sẽ không đợi đến lúc đó đâu!

Uyên bá lấy cổ Lữ:

- Thôi! Chuyện đó tính sau! Bây giờ mua xong khu apartment này rồi anh thưởng em cái gì đây?

Lữ mỉm cười không nói. Chàng đã biết tính Uyên. Và nàng càng ngày càng đa tình hơn, đòi hỏi chàng nhiều hơn. Không gì làm cho má

nàng đỏ hồng và hơi nóng nằng bốc ra hùng hực như ngọn lửa bằng chuyện kiếm tiền, làm giàu. Chàng đã đặt phòng khách sạn ngày làm closing giấy tờ để ăn mừng với Uyên. Và gọi room service mang lên một chai Dom Perignon mắc tiền nhất. Cuộc đời còn gì bằng làm giàu thành công và có người tình nóng bỏng với dực tình ngùn ngụt kích thích cực độ như Uyên trước mặt chàng đây. Lữ nhìn nàng qua ly rượu vàng óng ánh. Đôi mắt Uyên mở lớn, long lanh. Môi nàng hơi trễ xuống, mọng ứôt. Lữ không giữ lâu hơn được nữa. Chàng đặt ly rượu xuống và bế xốc nàng lên vào phòng trong. Phòng ngủ của penthouse suite rộng mênh mông trên chót đỉnh của khách sạn nhìn xuống thành phố Los Angeles đèn sáng rực như sao sa, rạng rỡ như thiên đường dành riêng cho tiền bạc và cho dực tình đã được ban phép lành thánh hóa.

* * *

Lữ nhìn Triệu Tôn ngồi lợt thỏm trong chiếc ghế da cao và dài trước mặt bàn làm việc của chàng và thực sự ngạc nhiên cho sự kiên nhẫn của mình. Triệu Tôn tiếp tục kỳ kèo về số tiền chia lờì tam cá nguyệt cho phần riêng của hắn và lải nhải:

- Anh có chắc sổ sách làm có đúng không? Kỳ này có năm chục ngàn, kém ba tháng trước hơn 8 ngàn. Tôi

tưởng tiền cash flow của mình tăng nhiều chứ! Tại sao tiền lờì không tăng lên mà lại giảm đi?

Lữ giận dữ đáp:

- Anh không tin cứ việc xem lại sổ! Anh quên là kỳ này chúng ta phải trả estimated tax hơn gấp đôi lần trước để khỏi bị phạt tiền thuế cuối năm. Lại còn tiền chi tiêu trong vụ đầu tư vào công ty làm chả giò. Tiền lờì còn bằng đó là khá lắm rồi!

Lữ nhìn thẳng vào cặp mắt ti hí của Triệu Tôn và gằn giọng:

- Anh Triệu Tôn này! Anh nên nhớ rằng partnership này tôi là general partner, việc đầu tư là do tôi và Uyên làm cả. Anh chỉ bỏ tí tiền lúc đầu, tiền lờì anh kiếm được như vậy so với tiền anh bỏ ra là quá đáng rồi!

Triệu Tôn tiu ngui, gượng gạo nói nhỏ:

- Tôi chỉ hỏi lại thôi, có gì đâu mà anh nổi nóng! Thôi tôi về! Anh cho gờì lờì thăm Uyên!

Lữ nhìn theo Triệu Tôn lúi thủi bước ra khỏi phòng. Chàng lắc đầu chán nản. Tên Tàu lai này là niềm khó chịu thường xuyên của Lữ. Nhưng bước đầu của việc làm ăn của chàng và Uyên phải cần đến vốn hẵn ta. Lữ đã tìm hiểu về Triệu Tôn ngay sau khi quyết định với Uyên để cho hẵn vào chung partnership.

Triệu Tôn sinh trưởng ở Vĩnh Long, bố Tàu mẹ Việt. Năm 12 tuổi hẵn lên làm công cho người chú có tiệm

Chương 23

ăn nhỏ ở Chợ Lớn. Triệu Tôn đã phải thức khuya dậy sớm hấp bánh bao, viên mãn thần, hầu bàn, lau chùi, dọn dẹp. Hắn làm đủ cả và vẫn còn thời giờ để cắp sách đến trường đi học. Hắn đủ khôn ngoan để biết muốn thoát khỏi cảnh bị người chú bóc lột, hắn phải có chút học vấn. Nhưng Triệu Tôn chỉ học vừa đủ. Hắn nghỉ học khi hết lớp Đệ Tam để tính chuyện làm ăn. Kiếm tiền làm giàu tại Việt Nam không cần phải học nhiều quá, hắn không muốn mất thì giờ thêm nữa.

Năm 17 tuổi, Triệu Tôn đã được bang Triều Châu giúp vốn để mở riêng tiệm ăn cho mình. Hắn trở tài miệng lưỡi thuyết phục được ông bang trưởng rằng hắn đủ tài để trông coi một tiệm ăn và chỉ cần hai năm để trả hết cả vốn lẫn lời cho bang. Triệu Tôn làm ăn khấm khá ngay và giữ đúng lời hứa với người bang trưởng. Vấn đề quân dịch làm hắn mất một số tiền khá lớn để chạy giấy miễn dịch vĩnh viễn nhưng đối với Triệu Tôn cũng chỉ là một phí tổn trong việc làm ăn. Cũng nhờ tìm chỗ để hồi lộ chạy tiền lo chuyện miễn dịch, Triệu Tôn khám phá ra sự tương quan giữa quyền hành, tham nhũng và làm giàu.

Những năm cuối của cuộc chiến tại miền Nam, Triệu Tôn đã thiếp lập được một đường giây hữu hiệu chạy quân dịch cho thanh niên trốn lính, nhất là người Việt

gốc Hoa như hắn. Đường giây của Triệu Tôn gồm hầu hết các bà Tướng tại Sài Gòn cũng như một số Tướng vùng. Ngoài ra hắn còn nhúng tay vào tổ chức buôn lậu cho bà Tướng cao cấp nhất của miền Nam. Tiền hắn kiếm được như nước và Triệu Tôn đã trở thành người giàu có lớn với số tuổi 23. Chiến tranh càng kéo dài lâu, Triệu Tôn càng kiếm nhiều tiền. Hắn chỉ mong tình trạng cứ tiếp tục để hắn phục vụ cho các bà Tướng, làm giàu cho họ và cho chính hắn.

Triệu Tôn nghĩ rằng ngày 30 tháng Tư năm 75 đó đến quá sớm, nhưng hắn quyết định ở lại. Triệu Tôn cho rằng với tài của hắn, móc nối cán bộ tham nhũng cho cộng sản chỉ là vấn đề thời gian và mọi sự sẽ đâu hoàn đó. Nhưng hắn không tính được cuộc chiến tranh biên giới giữa cộng sản Việt Nam và cộng sản Tàu. Phong trào bài người Việt gốc Hoa mỗi lúc một lên cao và Triệu Tôn tìm đường chạy. Tài sản bỏ lại hết, nhưng hắn cũng mang theo được hơn ba trăm lượng vàng. Được định cư tại Cali, hắn tìm cách gầy dựng lại sản nghiệp ngay và mở được một chợ nhỏ tại Santa Ana. Uyên quen với hắn cũng vì đi chợ này thường xuyên.

Hôm đó nàng đi rao khắp chợ để kiếm hộp súp vi cá nàng và Vãn thường quen ăn nhưng không thấy. Một người đàn ông lùn bụng phệ,

nở nụ cười cầu tài che kín cả cặp mắt ti hí tới gần nàng hỏi:

- Cô cần gì để tôi kiếm cho. Tôi là chủ tiệm này!

Nàng trả lời và cho biết thứ đồ đang kiếm. Hắn nghiêng người chỉ tay vào góc kệ chỗ có một lô hộp bị chổng bánh tráng che khuất. Uyên thấy rõ ràng hắn hình mũi hít hà mùi hương của nàng và mắt hắn chột đồ đi. Nàng cười thầm. Lại một tên đại gái! Uyên đã quen với cảnh đó. Nàng hình như có sức hấp dẫn tự nhiên với những tên chủ chợ gian xảo và bề ngoài có hình thù của một con heo nọc như tên này.

Hắn đi theo nàng không rời và tìm cách tán tỉnh nàng ngay. Uyên dù không ưa hắn nhưng cũng vui vẻ đối đáp. Kinh nghiệm cho nàng biết những kẻ lúu manh và gian như tên Triệu Tôn đang kè kè đi theo nàng là những kẻ sẵn sàng mất tiền vì đàn bà một cách dễ dàng nhất. Bọn này có thể một xu của người nghèo nếu lấy được chúng cũng không tha nhưng sẵn sàng mất bạc ngàn để tán một người đàn bà đẹp như nàng. Dù chỉ là tán xuông! Sau một vài lần đi ăn uống, Uyên đã bán được cho Triệu Tôn một căn nhà hơn ba trăm ngàn và nàng khám phá ra Triệu Tôn có rất nhiều tiền!

Không phải tất cả là tiền của Triệu Tôn. Hắn cho nàng biết vốn liếng của hắn phần lớn là tiền đầu tư của

Chương 23

một nhóm mại bán tại Hồng Kông. Nhóm này tìm cách chuyển tiền và đầu tư tại Hoa Kỳ. Triệu Tôn cho Uyên biết hẳn được bọn này tin cần giao tiền để đầu tư và được hưởng huê hồng trên số tiền kiếm được. Hẳn nhờ nàng để ý xem có cơ hội đầu tư ngon lành, kéo hẳn vào để cùng hưởng lợi. Phần khác hẳn cũng muốn thân cận với nàng nhiều, may ra có lúc sẽ được ngủ với nàng chăng!